

INHOUD

1- Van de voorzitter

2- Kindertehuis
Hammu Pangia

5- Indonesië heeft uw
gebed nodig

5- Even voorstellen...

6- Indonesia Zending
en financiën

VAN DE VOORZITTER

"Kom gezegenden van mijn vader, neem het koninkrijk in bezit dat vanaf het begin van de schepping voor jullie klaarligt, want Ik had honger en jullie hebben Me te eten gegeven, Ik had dorst en jullie hebben Me te drinken gegeven. Ik was vreemdeling en jullie hebben Me opgenomen. Ik was naakt en jullie hebben Me gekleed, Ik was ziek en jullie hebben naar Me omgezien, Ik zat in de gevangenis en jullie kwamen naar Me toe." Matth.25:34b-36

In dit herfstnummer willen we u op de hoogte brengen van de activiteiten binnen stichting Indonesia Zending (IZ). U leest over de familie Vermeulen die zeer recent is verhuisd van Bali naar Waingapu op Oost-Sumba. Ook onze medebestuurders, de familie van Wermeskerken staat weer een verhuizing te wachten. Hun verlof in Canada zit er bijna op en nu zijn ze druk bezig om zich voor te bereiden op hun nieuwe taak in Papoea Nieuw Guinea.

Een jong gezinnetje maakte ons hun belangstelling kenbaar om via hun thuisgemeente Kandil Emas in Winterswijk en in samenwerking met IZ, uitgezonden te willen worden naar de miljoenenstad Jakarta om daar te gaan werken voor de kansarme kinderen in Tanjung Priok. Ze stellen zichzelf in dit nummer aan u voor. De enige die voorlopig nog geen verhuisplannen heeft, ben ikzelf. Wel ben ik vanaf 9 oktober tot 7 december op zendingsreis. Het doel van mijn reis is vooral noodhulp geven aan de mensen op een aantal van de Zuid-Oost Molukse eilanden.

Het bovenstaande overzichtkaartje geeft hiervan een duidelijk beeld. In dat gebied dreigt hongersnood voor 50.000 mensen. Het ziet er naar uit dat we een deel van de mensen voedselhulp kunnen geven. In eerste instantie kochten we 15,5 ton rijst en andere hulpgoederen in Surabaya en brachten dat met een boot naar het gebied. Vanuit twee centrale opslagpunten op de eilanden Kisar en Yamdena verdelen we tijdens de zendingsreis de rijst en de overige hulpgoederen aan onze geloofsgenoten en andere mensen die honger lijden. Ook worden er zo'n 18 christengemeenschappen bezocht en wordt er geestelijk opbouwende lectuur uitgereikt. Dit alles met het doel de mensen te bemoedigen en te versterken in hun geloof in God en om ze te helpen de moeilijke periode van ernstige voedselschaarste te overleven. We konden deze eerste zendingsreis slechts geven vanwege de giften, die vele van onze lezers ons schonken. Langs deze weg wil ik hun allen daarvoor bedanken!

Verderop in dit blad doet onze penningmeester Peter Deege nader verslag van de financiële zaken. We zouden graag nog een tweede lading rijst en ook medicijnen naar het gebied brengen. Om dat te kunnen betalen, hebben we hiervoor bij EO-Metterdaad een aanvraag ingediend. In onze volgende nieuwsbrief, die begin 2006 zal uitkomen, zullen we verslag doen van hoe de noodhulp is verdeeld en hoe de reis is verlopen. Ik wil u tot slot vragen om voor ons te bidden. Wij hebben Gods hulp, bescherming en leiding zo nodig. Niet alleen voor onszelf, maar ook vragen wij uw gebed voor het werk. Wil u ervoor bidden dat wat gedaan wordt uit liefde voor Jezus en voor onze naasten vrucht mag dragen?

Paul Pouwelse
Voorzitter stichting Indonesia Zending

Kindertehuis Hammu Pangia, een thuis voor kinderen op Sumba

Algemeen

De afgelopen maanden zijn we zeer druk geweest met de voorbereiding en realisatie van onze verhuizing naar Sumba. Ondanks dat we alleen maar persoonlijke bezittingen meenemen, geeft het toch meer werk dan dat we hadden verwacht. We willen de komende tijd goed gebruiken om de staf van het kindertehuis te helpen en de projecten te begeleiden. Fien heeft het verder druk met de huishoudelijke taken en springt regelmatig bij in het kindertehuis. Theo geeft sinds 2 oktober les in het vak management voor jonge voorgangers aan de plaatselijke bijbelschool.

Nieuws uit het kindertehuis "Hammu Pangia"

In het kindertehuis is het behoorlijk druk. Op het terrein is men bezig een hekwerk te plaatsen om de biawaks (grote leguanen), die uit de rivier komen buiten het terrein te houden. Uiteraard is het hekwerk ook bedoeld om de kinderen op het terrein te houden. Ook de toegangsweg wordt beter begaanbaar gemaakt. Dit alles subsidieert de overheid. Achterop het terrein zijn we bezig een kandang (hok) voor varkens te bouwen. Dit gaan we gebruiken om varkens te fokken voor het vlees en verkoop. De opbrengsten gaan we gebruiken om de operationele kosten van het kindertehuis te dekken.

De kinderen zijn allemaal gezond. Zeven kinderen gaan nog niet naar school, omdat ze te jong zijn. Zij volgen daarom overdag een aangepast programma. De kinderen tot en met vijf jaar zijn in september door de dokter opgeroepen voor inenting tegen polio. Dit vaccinatieprogramma gaat uit van de overheid. Ook is er recent een wijziging in de staf van "Hammu Pangia" doorgevoerd. Rensi heeft namelijk aangegeven wat anders te willen gaan doen en daarom hebben we Reta (22) aangetrokken als nieuw stafflid. Reta heeft de hogere

Margaretha (22)

school afgemaakt, en al vaak met jonge kinderen gewerkt.

Bezoek aan kindertehuis "Hammu Pangia"

Deze zomer is Johan Schoonderwoerd een tijdje bij ons geweest. Theo kent Johan via het werk. Johan volgt sinds ons vertrek naar Indonesië alle ontwikkelingen van het werk door middel van de nieuwsbrieven van stichting Indonesia Zending en Terima Kasih. Leest u hieronder zijn verhaal waarin hij kort terugblijkt op de indrukken die hij bij ons heeft opgedaan.

'Toen Theo ruim een jaar geleden afscheid kwam nemen als leverancier van Drukkerij De Bink en zei wat hij ging doen, vond ik dat heel bijzonder. Begin juni 2005 nam ik het besluit om bij Theo en Fien te gaan kijken en natuurlijk mee te werken. Nu ik weer terug ben in Nederland, blik ik terug op een bijzondere ervaring en die wil ik dan ook graag met u als lezer delen. Op maandag 22 augustus kwamen Theo en ik aan op Sumba, in de hoofdstad Waingapu, wat nu de woonplaats is van Theo en Fien. Theo had mij de dag ervoor op Bali opgewacht, zodat we samen naar Sumba konden vertrekken. De eerste dag kwamen we in een bijna leeg huis. Er stonden een paar bedden en werklui waren de airco van de twee slaapkamers aan het plaatsen.

Toch was er 's-avonds een samenzijn georganiseerd, omdat zowel Theo (20 augustus) als ik (17 augustus) jarig waren geweest. Alle kinderen van het kindertehuis met de staf waren met 30 man met een busje en auto gekomen. Na heerlijk gezang van de kinderen, zijn we met z'n allen gezellig gaan eten op de grond. Het huis was tenslotte nog niet gemeubileerd.

Twee dagen later heb ik 's middags een bezoek aan het kindertehuis gebracht. De kinderen waren net wakker geworden van hun middagslaapje en de wat oudere kinderen waren bezig met corvee zoals ramen zemen, rijst ontdoen van steentjes en kaf, het erf vegen en afwassen.

De volgende dag zijn we aan het werk gegaan op het stuk grond van 4 hectare. Theo en Fien hebben dit stuk grond gekregen. De plek waar het zich bevindt, heet Londalima) om er bomen te planten en dus eigenlijk een boomkwekerij te beginnen. Van de hars van de bomen wordt dan later vernis gemaakt. Er was veel werk te doen. De grond moet namelijk worden voorzien van een omheining en de cactussen, die er staan (ongeveer 3 meter hoog) moeten omgehakt worden. Samen met drie andere werklui ben ik die dag aan het kapwerk begonnen.

Drie dagen later was ik weer in het kindertehuis. De kinderen kregen Engelse en Nederlandse les en natuurlijk kwam het Bahasa Indonesia ook aan bod. De kinderen zijn erg leergierig en zij leerden mij het woordje bril (kacamata). Elke keer als ik de kinderen zag, werd kacamata voor mij herhaald, zodat ik het niet kon vergeten.

De volgende dag was het zondag, we gingen dus naar de kerk. De dienst begon om 7 uur in de ochtend. Natuurlijk is dan nog niet iedereen in de kerk. Toch waren er voldoende aanwezigen om een zangdienst te houden. Bijna een uur werd er door vier vrouwen onder begeleiding van gitaar en orgel druk en zeer ritmisch geestelijke liederen gezongen. Mensen klaptten en zo nu en dan werd er tussendoor een gebed uitgesproken. Hoewel ik het allemaal niet kon verstaan, ontroerde alles mij wel. Door de muziek klonk het geloof van deze mensen tot diep in mij door. Ik vond het echt jammer dat deze muzikale start niet nog veel langer duurde. Na een uur zang en een preek van een uur was de dienst om 9 uur afgelopen.

Maandag 29 augustus was er feest in het kindertehuis. Asty, een van de meisjes, werd toen 12 jaar. In het kindertehuis zitten 8 jongens en 16 meisjes. Natuurlijk heb ik voor Asty een cadeau gekocht: een blouse, een rok en slippers voor, schrik niet, totaal 5,50 euro. Asty is natuurlijk toegezongen en was daarna heel verlegen met haar cadeau. Het was heerlijk om die dag weer even in het kindertehuis te wezen. Intussen heette ik al opa Johan (zie foto hiernaast) en de kinderen begroetten mij elke keer weer allemaal. Die bewuste groet gaat als volgt: twee keer de wangen tegen elkaar en daarna de neuzen tegen elkaar, dit allemaal als teken van vriendschap. Vervolgens klommen de kinderen op mijn schoot of gingen graag naast mij zitten. Toen dat gebeurde, merkte ik pas dat het wezen zijn en dat zij liefde en genegenheid zoeken of gewoon een arm om hun schouder. Zowel Theo als ik hebben dit ervaren als de mooiste momenten van het hebben van een kindertehuis.

De volgende dag zijn we op bezoek geweest in een kampong om het mogelijk 25ste kind voor het tehuis te bezoeken. Het kamponghoofd ontving ons met allerlei traditionele gebruiken, met bijvoorbeeld sirihi, een soort pruimtabak. Na alle formaliteiten zijn we gaan kijken bij een meisje dat net wees was geworden. Zij werd nu opgevoed door twee tantes. Helaas moest een oom, die niet aanwezig was, meebeslissen of zij in het kindertehuis mag komen wonen. In een kampong is dus duidelijk een bepaalde hiërarchie aanwezig.

Na een dergelijke ervaring te hebben gehad, was het de volgende dag weer omschakelen, want toen was Benjamin jarig. Zijn vrouw is stafid in het kindertehuis en Benjamin werkt op het land. Fien en twee stafleden hebben de hele middag in de keuken gestaan om de kinderen en de staf van het kindertehuis 's avonds bij Theo en Fien thuis een lekkere maaltijd voor te schotelen.

Omdat de tv nog geen antenneaansluiting had, hebben de kinderen een DVD gekeken over David en Goliath. Het was doodstil in de kamer, want in het kindertehuis is er geen TV en de meeste kinderen keken voor het eerst televisie. Het was heel leuk om zoiets mee te maken.

Enfin, dit was zomaar een greep uit de indrukken die ik op Sumba heb opgedaan. Het was een onvergetelijke reis. De warmte van Theo en Fien en alle Indonesische mensen die ik heb leren kennen, gaf mij echt het gevoel dat ik erbij hoorde. Het geloof in de opdracht en visie die Theo en Fien tot uiting brengen, is een voorbeeld voor velen van ons. Huis en haard verlaten om je visie uit te dragen; dat is iets wat maakt dat mijn bewondering voor hun erg groot is. Ik kan het op dit moment (nog) niet. Maar ik zal hun in mijn gebed opdragen aan God de Vader en zo veel mogelijk ook financieel helpen. Helpt u ook mee?

Johan Schoonderwoerd

'villa' Londalima

Verhuizing naar Sumba

Sinds 21 augustus wonen wij in de stad Waingapu op Sumba (zie foto onder het kopje algemeen) op ongeveer 8 kilometer van het kindertehuis "Hammu Pangia". Wij huren in Waingapu een groot gebouw voor voorlopig drie jaar. Dit gebouw heeft 8 slaapkamers, 3 badkamers en 2 wc's en is uitstekend geschikt als kindertehuis. Omdat wij in het huidige kindertehuis op de locatie "Mau Hau" geen kinderen meer kunnen plaatsen vanwege de beperkte ruimte, hebben wij dit huis gehuurd.

In het huis werken twee nieuwe stafleden Menzi en Lin. Wij ondersteunen ook een jonge vrouw Ana (wees) die weer naar school gaat; zij werkt ook mee in het nieuwe huis. Tijdens ons verblijf kwam ook een aantal minder leuke zaken boven water, zoals: de elektriciteit die regelmatig uitvalt (2 tot 3 keer per week) en het gebrek aan stromend water op de dag. Nu zijn we genoodzaakt om het water 's nachts aan te vullen en daardoor slapen we soms heel laat. Voor deze problemen zijn er aanpassingen nodig, zoals een generator en extra watertanks, zodat we deze 's nachts vol kunnen laten lopen.

Ons nieuwe adres is:

Jl.Mawar 1
P.O.Box 164
87151 Waingapu,Sumba NTT, Indonesia
Telf./Fax: +62-(0)387-62248
HP Theo.: +62-(0)81338643844
HP Fien.: +62-(0)81338277117

Menzi (23)

en Lin (19)

Ana (23)

Lopende projecten

Ons project op Lodalima krijgt nu vorm. Er is een traditionele woning gebouwd voor de werkers en ook de omheining is bijna klaar. Vrij recent zijn met hulp van Johan Schoonderwoerd op Lodalima de cactussen omgehakt, zodat de grond bewerkt kan worden. De waterput die gegraven is, geeft brak water en dat is niet geschikt voor landbouw. Nu hebben we van de waterleiding, die langs onze grond loopt, met toestemming van de overheid twee leidingen afgetapt. Hierdoor hebben wij schoon, stromend water voor ons landbouwproject. Helaas zijn bijna alle jonge boompjes, die wij gereed hadden staan op de locatie "Mau Hau" dood gegaan, omdat men brak water uit de rivier gebruikt heeft. We zullen over twee maanden nieuwe bomen planten op het terrein van Lodalima, omdat dan ook het regenseizoen begint. Naast kaliandrabomen, bestemd voor kutulak, een grondstof voor vernis, zullen we ook fruitbomen en groenten gaan verbouwen voor het kindertehuis en de verkoop.

Wij vragen uw gebed voor

- Onze kinderen, familie en vrienden, voor het gemis van elkaar;
- Ons thuisfrontteam;
- Dat meer mensen geïnformeerd en bewogen worden voor het werk dat wij voor de Heer mogen doen;
- Het kindertehuis "Hammu Pangia" en het nieuwe kindertehuis op een tweede locatie op Oost-Sumba;
- Onze projectleiders en stafleden in het kindertehuis;
- Bewogenheid van donateurs om ons gezamenlijk project te ondersteunen met giften om de kinderen een toekomst te geven;
- Onze behoeften, zoals inventaris en transportmiddelen.

Wilt u meer informatie ontvangen over hoe u het werk op Oost-Sumba de komende tijd gericht financieel kunt ondersteunen? Neemt u dan contact op met het thuisfrontteam Theo en Fien Vermeulen via info@kindertehuisoostsumba.nl en geef uw naam en adresgegevens door. Het thuisfrontteam zorgt ervoor dat u een specifiek overzicht netjes op uw huisadres toegestuurd krijgt.

Dankwoord

Wij willen diegenen die ons en de kinderen ondersteunen door gebed of giften hartelijk bedanken. Mede hierdoor krijgen de kinderen een kans op een normaal (over)leven. Uw ondersteuning blijft nodig.

Als u dit project financieel wilt ondersteunen, kunt u dit doen door uw gift over te maken op bankrekeningnummer: 43.16.78.715 t.n.v. SIZ (Stichting Indonesia Zending) te Roosendaal o.v.v Theo en Fien, Sumbaproject. Onze correspondentie loopt via het thuisfrontteam dat te bereiken is via info@kindertehuisoostsumba.nl of www.kindertehuisoostsumba.nl.

Theo en Fien Vermeulen

Indonesië heeft uw gebed nodig

Na onze 17 jaar in Indonesië, zijn we nu officieel uitgeleend door MAF-Canada aan Wycliffe Bible Translators in Papoea Nieuw Guinea (PNG). Wij hopen daar in november of december aanstaande voor de volgende vier jaar heen te verhuizen. Remi zal dan weer vliegen en vliegonderhoud doen en Tjandra zal waarschijnlijk pastoraal werk doen en vertalen, en counseling geven. Echter, Remi moet eerst nog een maand vliegtraining nemen in de Wycliffe-organisatie, zodat hij weet hoe Wycliffe wil dat hun piloten vliegen. Dit met het doel om ongelukken zoveel als mogelijk te voorkomen.

Helaas krijgen we naast alle goede berichten vanuit Indonesië ook slecht bericht. De fanatieke islamieten in Java hebben al tientallen kerken gesloten. Ze lopen meestal gedurende de dienst op zondag naar binnen, bedreigen de pastors en de kerkleden met de dood, brandstichting en erger tenzij ze ter plekke formulieren ondertekenen om de kerk te sluiten. Ondanks dat de meeste van deze kerken de vereiste papieren hebben, doet de regering niets tegen deze fanatieke islamieten. Bid u alstublieft met ons mee voor de vervolgde kerk in Indonesië.

De bijbelschool in Palangkaraya, die de grootste bron is voor nieuwe pastors voor de 300 nieuwe gemeenschappen die de Gereja Sidang Jemaat Allah in de laatste 3 jaar in Centraal Kalimantan heeft gezaaid, heeft net weer een diplomautreiking gehad. Er zijn 16 nieuwe werkers afgestudeerd. Zij zullen de nieuwe gemeenschappen gaan leiden.

Het bijbelschoolgebouw is nog steeds niet helemaal af en daardoor moet een aantal van de studenten nog wat kamperen. Bid u alstublieft met ons mee met dat dit bouwproject binnenkort kan worden afgemaakt. De school was een paar jaar geleden opgelicht bij de aanschaf van bouwgrond en nu heeft de school uiteindelijk alsnog twee stukken grond van de oplichter gekregen. De grond is echter moeilijk te verkopen voor een redelijk bedrag. Bid u ook alstublieft met ons mee dat dit land kan worden verkocht, zodat er wat extra geld is om de afronding van de bouw mee te bekostigen.

Remi en Tjandra van Wermeskerken

Even voorstellen...

Wij zijn Ronny en Daphne Fenanlamber en woonachtig in Winterswijk, een plaats in de Achterhoek dicht bij de Duitse grens. Wij hebben een dochtertje van bijna 2 jaar oud en haar naam is Naära. Onze thuisgemeente is pinkstergemeente Kandil Emas in Winterswijk. Kandil Emas is een Indonesische naam wat *Gouden Kandelaar* betekent.

Ik, Ronny zit momenteel in het aanbeddingsteam als zanger en Daphne draait regelmatig de kinderdiensten in de gemeente. Wij doen dit beide met heel veel plezier. Ondanks het feit dat wij het erg naar ons zin hebben in onze gemeente, heeft God ons een hart voor zending gegeven met in het bijzonder een hart voor het land Indonesië.

Wij hebben een visie ontvangen voor de kansarme kinderen in Tanjung Priok. Tanjung Priok ligt in het noorden van Jakarta, een bekend havengebied waar veel armoede heerst. Ons doel is om deze kinderen een kans te geven op een beter bestaan door hen te voorzien in hun primaire levensbehoeften. Tevens willen wij deze kinderen de mogelijkheid geven om kind te mogen zijn door middel van het simpelweg kunnen spelen met speelgoed, knutselen, muziek maken et cetera. Maar bovenal willen we hen een thuis bieden waarin liefde en geborgenheid centraal staan en daarbij mag het evangelie natuurlijk niet ontbreken. Wij geloven dat, door dit te kunnen geven aan de kinderen, er een doorbraak zal komen in de eindeloze vicieuze cirkel waarin de meeste kinderen zich bevinden.

Onze visie is niet alleen opvang voor kinderen. Ook willen wij de kinderen in Tanjung Priok blijven benaderen door het praktisch uitdragen van wat het evangelie ons leert door middel van het organiseren van verschillende activiteiten zoals: het opzetten van voedselprogramma's, straattevangelisatie et cetera.

In ons project staat "Het kind in Tanjung Priok" dus centraal en wij bidden en geloven dat hierdoor uiteindelijk de kinderen het verschil mogen gaan uitmaken en een voorbeeld mogen zijn voor iedereen in dat gebied.

Het opzetten van dit project is voor ons een zeer grote geloofsstap, maar wij willen datgene doen waar het onfeilbaar Woord van God over spreekt:

"Want de armen zullen nooit in het land ontbreken; daarom gebied ik u aldus: Gij zult uw hand wijd openen voor uw broeder, voor de ellendige en de arme in uw land".
Deuteronomium 15:11

Ronny en Daphne Fenanlamber

Indonesia Zending en financiën

Het jaar 2005 is al weer bezig met het laatste kwartaal. En zowel organisatorisch als financieel hebben we veel mee mogen maken. U kunt lezen over de ontwikkelingen in het kindertehuis. Dit groeide al gauw naar 19 kinderen en nu wonen er al weer 24 kinderen. Uit Indonesië kregen we de noodroep om voedsel wegens de tekorten door slechte of geen oogsten. Allemaal zaken waar veel tijd aan wordt besteed, maar ook veel geld voor nodig is. We zijn God dankbaar voor de zegeningen, die Hij heeft gegeven.

Op dit moment hebben we de volgende tussenstand (tot en met 27 september 2005):

- algemeen fonds 6.970 euro;
- kindertehuis: 19.900 euro;
- hulpgoederen en reis Paul Pouwelse 6.020 euro;
- incidentele ondersteuning: 3.750 euro.

Om de begroting voor 2005 rond te maken, hebben we specifiek nog 2.500 euro nodig voor het algemene fonds en de incidentele ondersteuning. Ten tijde dat deze nieuwsbrief uitkomt, hopen wij verder dat de resterende 600 euro binnen zal zijn gekomen voor de reis van Paul. Helpt u ons mee?

Het streven van het bestuur is om zo min mogelijk kosten te maken en zoveel mogelijk het geld aan het doel ten goede te laten komen, namelijk ondersteuning van het werk in Indonesië. Daarom ook dat wij onder andere geen acceptgiro's sturen. Een keer per jaar ontvangt u uiteraard van ons wel een kwitantie.

Hebt u nog vragen? Stuur ons bijvoorbeeld een bericht via giften@indonesiazending.nl

Peter Deege
Penningmeester stichting Indonesia Zending

COLOFON

Stichting Indonesia Zending
Correspondentieadres:
Moriondijk 14
4706 LE ROOSENDAAL
NEDERLAND
T: +31 (0) 165-571610
E: info@indonesiazending.nl
I: www.indonesiazending.nl
KvK Centraal Gelderland: S 41048122

Redactie
Paul Pouwelse (eindredacteur)
Margaret Baarsma (redacteur)
Saskia Akkerman (vormgeving)

Giften
St. Indonesia Zending Drukkerij
ABN-AMRO: 43.16.78.715 Roosendaal
Uw giften zijn fiscaal aftrekbaar.

Sponsoring drukwerk
Van den Ende B.V.
Rotterdam